

Szentesi Zöldi László: Korai sirató

2020 május 23. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Magyarországon kicsit más a helyzet.

Gondolom, abban egyetértünk a tisztelt olvasóval, hogy a jó és a rossz művészeti alkotásokat nem politikai szimpátia szerint mérícskéljük. A jeles kommunista, náci művészek mellett egészen normális alkotók is éltek a régmúltban, ahogyan bízást állíthatjuk, hogy pancserek, kóklerek és amatőrök is kikerültek mindhárom csoportból.

Magyarországon kicsit más a helyzet. A nemzeti alapon álló, nemzeti szimbólumokat megörökítő vagy teremtő, egyáltalán a magyar múltat azonosulással, belülről átélő művész és mű mindig gyanús. Filmek, könyvek, zeneművek, képzőművészeti alkotások egész sorát említhetnénk, amikor a blöfföt egyébként rutineljárásként ünneplő ítések, kritikusok azonnal kimondták a verdiktet, hogy na, ezt aztán igazán sok, értéktelen, pántlikás, historizáló, egyszerűen kukába vele.

Zubreczki Dávid, a kortárs budapesti építészet ismert szakírója idáig most nem merészkedik el. Néhány napja közzétett írása mindazonáltal tünetértékű. A Parlament térszomszédságában látható – hivatalos nevén – Nemzeti Összetartozás Emlékhelyéről egyelőre nem sokat tudni, szerencsére a Steindl Imre-program vezérigazgatója, *Wachsler Tamás* jóvoltából néhány fotót már láthattunk róla. Pontos leírását egyébként Zubreczki korrekten összefoglalja cikkében: „*Egy utcaszint alá süllyesztett, megvasadt gránittömb belsejében égő öröklángról van szó, melyhez egy száz méter hosszú lejtő vezet le a Kossuth tér irányából. Oldalfalain az egykori Magyarország valamennyi településének neve olvasható az 1913-as helységnévtár szerint.*”

Szerzőnknek tehát nem sok információ áll rendelkezésére, de a konklúziókat azért bátran levonja. Névtelen fórumozókat idéz, akik „megfejtették” az új emlékmű szimbolikáját. Kapaszkodjanak meg: a szétszakítottaságról szól.

Ezért az eredeti meglátásért valamennyien érdemesek a Legjobb Emlékműmegfejtő vándorserlegre.

Zubreczki arra a tényre alapozza megfejtését, hogy a gránittömb repedései az országhatárok repedéseit imitálják. Lássuk be, ez könnyen elfordulhat egy Trianont megörökítő emlékműnél; az udvarias megkeresésre Wachsler sem cáfol, hanem a művészi alkotások szabad értelmezhetőségéről írt pár sort.

Szóval nem. Nincs itt semmi látnivaló. És joggal vetődik fel, hogy miért is nem várjuk meg az augusztus 20-i átadást? Zubreczkinak illene legjobban tudni, hogy a bejárás élményét (vagy élménytelenségét) semmilyen elfzetes találgatás nem pótolhatja. Békén kellene talán hagyni az elkészült emlékművet egészen addig, amíg a nagyközönség nem veszi birtokába.

Zubreczki némileg elfogult, de nem tisztességtelen írásán kívül a magyar sajtóban jórészt ledorongoló, kétkedő cikkek jelentek meg, amióta a tervek napvilágra kerültek. A Magyar Narancs tavaly egészen odáig merészkedett, hogy „nemzeti összetartozást szimbolizáló ároknak” vizionálta az el sem készült művet.

Tényleg úgy történik, hogy nemzeti kormány idején nem születhet semmi új, semmi szép és nemes – miközben nemzeti kormány idején jobbára új, szép és nemes születik, gondoljunk a Nemzeti Színházról a Városligetig terjedő hatalmas beruházásokra, külön most nem részletezünk, mert nincs rá idő, nincs rá mód. Maradjunk annyiban, hogy Budapest nemcsak megújult, de meg is fiatalodott, és a kortárs művészetek szerelmesei ugyanúgy csemegézhetnek az emlékművek, épületek között, mint a historizáló hajlamúak.

A mostani nemzeti emlékhely az elkészült fotók alapján méltó találkozóhelye lehet az országvesztésre emlékező magyaroknak és nem magyaroknak. Talán nem kiabáljuk el, de minden jel arra vall, hogy megfelel az elfzetes kíváncsnak. Monumentális, hordozza a magyar sorsot és az egyetemes fájdalmat, azonkívül XXI. századi alkotás, amely szervesen illeszkedik a kortárs művészeti felfogásba, elhelyezése, kialakítása telitalálatnak tetszik.

A magunk részéről várjuk augusztus 20-át, amikor birtokba vehetjük, megnézhetjük, megérthetjük a Nemzeti Összetartozás Emlékhelyét.

Szentesi Zöldi László - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen:

<https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen:
<https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló